

DOI: 10.31866/2616-745X.17.2026.360697

УДК 323.2:316.3](477):341.215.2(100)

УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО В РЕАЛІЗАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ АДВОКАЦІЙНИХ КАМПАНІЙ

Міщенко Алла Борисівна^{1а},
Пугач Анастасія Вікторівна^{2б}

¹ Кандидатка політичних наук, доцентка,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6693-6221>,
e-mail: mishenko.ab@gmail.com,

² Кандидатка філософських наук, доцентка,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6003-9925>,
e-mail: Geufx@ukr.net

^а Київський національний університет культури і мистецтв,
вул. Є. Коновальця, 36, Київ, Україна, 01133

^б Зігмунд Фройд Університет Україна
Кловський узвіз, 7, Київ, Україна, 02000

Для цитування:

Міщенко, А.Б. та Пугач, А.В., 2026. Українське громадянське суспільство в реалізації міжнародних адвокаційних кампаній. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*, 17, с.59-72. doi: <https://doi.org/10.31866/2616-745X.17.2026.360697>.

Резюме. Стаття присвячена аналізу суб'єктності українських неурядових організацій в процесі реалізації міжнародних адвокаційних кампаній після початку російської агресії. Громадські об'єднання легітимізували свою участь масштабом активності, різноманітністю інструментарію, креативністю підходів у формуванні впливу на міжнародних акторів, уряди іноземних держав, формування суспільної думки з метою вирішення загальнонаціональних питань. Важливими напрямками стали питання антикорупційної інституалізації після 2014 року, програми посилення санкційної адвокації, багатогалузевої підтримки та фокусування на війні тощо.

Методологічною основою дослідження стали системний метод в розгляді питань адвокації, її механізмів тиску, які дозволили комплексно дослідити специфічні особливості даного процесу міжнародного впливу.

Використання порівняльного методу сприяло виявленню відмінностей в реалізації адвокаційних кампаній. Кейс-підхід дозволив підсилити прикладний аспект дослідження, розкривши фактори успіху та ключові результати, які здатні досягати неурядові організації України самостійно або у співпраці з державою для посилення голосу держави закордоном.

Було доведено, що українські громадські організації стали активними гравцями в просуванні порядку денного на міжнародних майданчиках та в системі прийняття рішень іноземними інституціями, через використання найбільш дієвих інструментів: поширення соціально-політичної та економічної аналітики, публічна дипломатія, експертна взаємодія, персоналізація порушень прав людини, санкційна адвокація, масштабні інформаційні кампанії тощо. Відповідно, неурядовий сектор України демонструє сучасні формати міжнародних адвокаційних кампаній, серед яких інституційний елемент (rule-based) по створенню нових міжнародних механізмів, трибуналу; цифровий елемент (network-driven) у мобілізації громадян через соціальні мережі й медіа, а також коаліційний елемент (state + civil society), який передбачає партнерство уряду, громадських організацій, аналітиків і діаспори. Така міжвідомча взаємодія довела свою ефективність та може бути імplementована у важливий євроінтеграційний напрямок подальших адвокаційних кампаній України.

Ключові слова: адвокація; громадська адвокація; громадська організація; стейкхолдери; міжнародна адвокаційна кампанія.

Вступ

Українське громадянське суспільство є активним гравцем політичної системи суспільства, яке гучно висунуло свою претензію владі щодо власної суб'єктності активно впливати та визначати політики, бути актором прийняття рішень, голосом суспільної думки у вирішенні складних криз. Особливо в період війни воно перейняло дуже багато функцій, які держава не здатна була оперативно та якісно реалізувати, покладаючись виключно на адміністративний апарат.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Дане дослідження ґрунтується на детальному огляді закордонних джерел, які актуалізували дослідження в наступних напрямках: Кек, М. Е. та Сіккінк, К. (2019). «Активісти за кордонами: мережі адвокації в міжнародній політиці», де автори розкривають вплив неурядових акторів на міжнародну по-

літику. Вессель, М. (2024). «Перегляд транснаціональної адвокатури у світі, що змінюється», де авторка аналізує, як міжнародні адвокатури мережі (TANs) адаптуються до багаторівневої політики після пандемії COVID-19, Паллас, К. та Бладгуд, Е. (2022). «Від транснаціонального до транснаціонального: пересмикування адвокатури у світі, що змінюється», де здійснюється опис складної концепції trans-scalar advocacy, де ключові ролі тепер поєднують локальні та глобальні гравці. Делмус, Л. (оновлене видання 2019/2021) «Ефекти адвокатських груп у глобальному врядуванні: мета-аналіз», що є емпіричним порівнянням даних про вплив адвокатських організацій на міжнародні інституції. Окремо варто згадати працю Чекель, Дж. Т. та Катценштейн, П. Дж. (2020). «Нормативне підприємництво та громадянська адвокатура в глобальному управлінні», де вчені описують нові форми громадянської адвокатури в умовах гібридних режимів і зростання авторитаризму, що вкрай актуально для сучасної України. Праця Хадсон, М. та Макконнелл, А. (2021). «Громадянська адвокатура та політика повсякденної участі» також підсвічує громадську адвокатуру у демократіях, яка здатна відновити довіру між владою і громадянами.

Серед українських вчених варто виділити системні дослідження таких вчених, які здійснювали дослідження саме інструментів та урізноманітнення форматів реалізації міжнародних адвокатських кампаній громадським сектором, а саме: Т. Кисельова, Б. Мохончук та О. Мокроусову, Л. Мазука, О. Цапенко, О. Чальцева О. Шершньова, тощо.

Для посилення доказової бази були розглянуті звіти, документи офіційних міжнародних інституцій та інформаційні кампанії, організовані коаліцією українських неурядових об'єднань.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми

Системний аналіз, який вдалось здійснити на основі теоретико-методологічного підходу вказує на актуальність теми та її багатоаспектність дослідження у вітчизняному та зарубіжному просторі. Узагальнення міжнародної адвокатури часто фіксується на рівні впливу держави на просування власного іміджу або інтересів для досягнення зовнішньополітичних та внутріполітичних інтересів. Поряд з цим роль громадянського суспільства залишається менш описаною та потребує детального вивчення, як нового суб'єкта міжнародного впливу для прийняття рішень із застосуванням великої кількості інструментарію. Для українського досвіду це стає ще більш актуальним питанням вивчення через різноманітні кейси адвокатських кампаній, вказуючи на вектор розвитку держави: демократичний чи авторитарний.

Постановка завдання дослідження

Метою дослідження даної статті є аналіз українського громадянського суспільства в реалізації адвокатських міжнародних кампаній.

Завданнями статті є виявити стан громадянського суспільства України в період незалежності, визначити поняття, ознаки та інструменти адвокаційної діяльності, розкрити вплив громадянського суспільства на реалізацію міжнародних адвокаційних кампаній.

У дослідженні були використані ключові методи політичних досліджень, які дозволили багатоаспектно дослідити поняттєвий та процесуальний елементи аналізу. Так, системний метод забезпечив розкриття комплексного розуміння поняття «адвокація», «громадська адвокація» в сукупності з ключовими елементами інструментів впливу на об'єкт тиску. Порівняльний метод виявив відмінності в реалізації адвокаційних кампаній, які спрямовані на внутріполітичну кон'юнктуру та зовнішньополітичний тиск. А кейс-підхід дозволив розкрити прикладні особливості громадської участі в міжнародних адвокаційних кампаніях.

Виклад основного матеріалу дослідження

Протягом років незалежності українське громадянське суспільство зростало надзвичайно потужними темпами. Посиленню динаміки розвитку сприяли найбільш відомі акції протесту, зокрема Революція на граніті (1990 р.), Помаранчева революція (2004 р.) та Революція гідності (2013-2014 рр.), а також інші форми активної участі громадян в ситуаціях суспільного конфлікту або незадоволення державними рішеннями.

Відповідно, за незначний еволюційний період громадянське суспільство наростило потенціал впливу на органи влади, закріпивши свою участь в різних формах залученості до процесів прийняття рішень, а саме: участь в робочих групах, громадські ради при виконавчих органах, спрямування електронних петицій, участь в парламентських слуханнях Верховної Ради України, публічні дискусії, конференції, форуми тощо.

Як зазначають Б. Мохончук та О. Мокроусова: «адвокаційна діяльність тісно пов'язана з реалізацією низки прав та свобод, насамперед політичних, таких як: право на участь в управлінні державними справами, свобода вираження поглядів, свобода об'єднання, свобода мирних зібрань, право на звернення до органів державної влади та місцевого самоврядування. Тому можна стверджувати, що активний громадянин, який, виражаючи власні погляди, пропонує реформувати законодавство у певній сфері або прийняти якесь політичне рішення – фактично здійснює адвокацію» (Мохончук та Мокроусова, 2023, с.81).

Системні узагальнення розуміння даного поняття дають можливість зафіксувати ключові ознаки адвокації:

По-перше, вона не потребує нормативного закріплення, а є складовою основоположних політичних прав громадян на участь у формуванні політики;

По-друге, вона потребує мобілізації зусиль спільноти та залучення небайдужих громадян до активної участі;

По-третє: вона спрямована на вирішення суспільних та соціально важливих питань, які потребують рішень влади, найчастіше в захисті прав і свобод окремих груп, чий прав порушуються;

По-четверте, вона не передбачає комерційного характеру в реалізації діяльності, а спрямована виключно на просування публічного інтересу;

По-п'яте, вона спрямована на зміну громадської думки, політик та часто вимагає прийняття нормативно-правових актів, які виправляють прогалини між «практикою» та «законом».

Відповідно, адвокація – це потужний механізм, за допомогою якого окремі особи та організації висловлюють свої занепокоєння, виступають за зміни та роблять внесок у розвиток більш справедливого суспільства (Цаценко, 2024, с.207).

У попередніх дослідженнях ми уже вказували ключові інструменти громадської адвокації, які найчастіше використовуються у відповідній діяльності – це збір підписів; електронні петиції; масові акції: мітинги, демонстрації, протести, пікети, навіть розважальні події, презентації тощо; організація заходів різного рівня із залученням експертів, лідерів думок, представників влади; участь в роботі органів влади різного рівня в іноземних інституціях для консультацій, вироблення спільних позицій, надання та висвітлення аргументуючої інформації; підготовка та поширення достовірних даних та агітаційних повідомлень для формування/посилення громадської думки та ключового повідомлення представникам влади окресленого об'єкту тиску; інформаційний тиск в соціальних мережах в рамках медійної кампанії тощо (Пугач, 2025). Такі інструменти використовуються, як певна система впливу на об'єкт прийняття рішень, попередньо узгоджуючи найбільш ефективні та ресурсозатратні для досягнення кінцевої мети.

Важливо також наголосити, що громадська адвокація при визначенні «мішені тиску» не діє виключно проти неї, а часто розширює коло стейкхолдерів й намагається застосувати багатоканальний вплив для вирішення важливого питання. Наприклад, для просування ідеї інклюзії в системі освіти Міністерство освіти і науки може бути визначено ключовим об'єктом тиску, а стейкхолдерами (на кого вплине рішення) стають діти, батьки, вчителі, місцеві органи влади (виконавці), депутати (приймають рішення щодо впровадження та фінансування), міжнародні експерти / організації (вказу-

ють на досвід інших країн, підсвічують міжнародні стандарти), іноземні уряди (підтримка реформ), бізнес (спроможність забезпечити hard компонент), преса (висвітлює проблему та прогрес змін) тощо.

Саме така конструкція й розуміння адвокаційної діяльності забезпечує комплексність підходу, адаптивність інструментів впливу для досягнення ефективності кінцевого результату частково або в повному обсязі.

Доречно підсвітити ситуацію, за якої адвокаційна діяльність може зазнавати певних обмежень. Так, Цапенко О. вказує, що репресивні режими часто пригнічують інакомислення, обмежують громадянські свободи та переслідують активістів і правозахисників, підриваючи простір для громадянської активності та адвокації, а також економічна нерівність, корпоративний вплив і структурні бар'єри можуть перешкоджати організації на низовій основі та обмежувати ефективність зусиль з адвокації (Цапенко, 2025, с.102). І це ключова гіпотеза дослідження, яка фіксує здатність адвокаційного виміру діяльності громадянського суспільства з розширеним інструментарієм впливу на об'єкт прийняття рішень можливе в демократичній та відкритій політичній системі.

Варто навести кілька прикладів найбільш успішних кейсів міжнародних адвокаційних кампаній, які були реалізовані громадськими організаціями України протягом кількох років, що зночно посилило їх спроможність як впливати на рішення власного уряду, іноземних держав та ключових осіб міжнародних інституцій.

1. Санкційна адвокація проти РФ (#BlockPutinWallets)

Ця кампанія була спрямована на посилення тиску розробки та впровадження санкцій проти уряду РФ та низки осіб, причетних до початку війни Росії проти України. Після початку російської агресії у 2014 році українські неурядові організації почали системну міжнародну санкційну адвокацію політики проти РФ. Ключову роль у цьому процесі відіграв Центр Боротьби з корупцією, який створив коаліцію неурядових організацій для посилення голосу щодо пошуку активів російських політичних еліт, їх корупційної складової та проникненням в країни Західної Європи та США. Але уже після початку повномасштабного вторгнення ця діяльність інтенсифікувалася та набула рис системної міжнародної адвокаційної кампанії, яка передбачала дослідження, підготовку звітів, їх поширення серед парламентарів та урядів країн Європи та США, міжнародних організацій, правоохоронних органів тощо. Також застосовувалась активна медіа та комунікаційна кампанія для

розширення сприйняття політичною елітою країн, де зберігались та відми-
вались активи, задля означення репутаційних ризиків країн. Важливим еле-
ментом була координація з міжнародними think tanks та правозахисними
організаціями. У результаті українські НУО змогли вплинути на зміст і масш-
таб санкційних пакетів.

Як потім зазначалось, «українські організації громадянського суспіль-
ства відіграли вирішальну роль у визначенні цілей санкцій та відстоюван-
ні посиленних обмежувальних заходів проти російських еліт» (International
Centre for Ukrainian Victory. (2023). *Sanctions Policy Tracker and Advocacy
Reports*. Kyiv/Brussels: ICUV)

2. Кампанія за створення Міжнародного трибуналу щодо злочинів агресії Росії

Після повномасштабного вторгнення Росії в Україну у 2022 році, громад-
ський сектор розпочав складну й багатоканальну міжнародну адвокаційну
кампанію про притягненню до відповідальності військових злочинців РФ
за злочини проти людяності. Головними ініціаторами стали: Міністерство
закордонних справ України, Офіс Президента, Центр прав людини ZMINA,
Українська Гельсінська спілка з прав людини, міжнародна мережа Justice for
Ukraine (Кисельова, 2023). Поряд із ключовими акторами державного рівня
ці організації виступили голосом не лише вертикального тиску до інститу-
цій, а й горизонтальної легітимації цієї ідеї, формуючи підтримку зі сторо-
ни суспільств, неурядових організацій країн-партнерів систему допомоги та
прийняття можливості такого трибуналу.

Партнерами цієї міжнародної адвокаційної кампанії стали ЄС, Рада Єв-
ропи, Країни Балтії, США, Канада, ОБСЄ. Ключові результати можна виді-
лити наступні: вперше в історії створено Реєстр збитків, завданих агресією
РФ, під егідою Ради Європи (Гаага, 2023), а також ідея спеціального трибу-
налу підтримана понад 40 державами (Рада Європи, 2023). Загалом кампа-
нія стала зразком коаліційної адвокації, коли уряд і громадські організації
виступали єдиним фронтом на міжнародних майданчиках, легітимізуючи
українську позицію в міжнародному праві, змінюючи порядок денний Ради
Європи, формуючи політичну основу для майбутніх розслідувань.

3. Кампанія за включення України до міжнародної системи санкцій і збереження глобальної уваги

Ще одна міжнародна адвокаційна кампанія, що стартувала з повномасштаб-
ним вторгненням – постійна представленість позиції України, її поглядів щодо
війни, потреб та захист інтересів українців, що постраждали від агресії. Кампа-
нія об'єднала зусилля Офісу Президента, Міністерства цифрової трансформації,
неурядові організації, зокрема PR Army, Promote Ukraine, Razom for Ukraine й інші,

а також діаспорні об'єднання у США та ЄС. Найбільш вдалими інструментами було обрано наступні: виступи на глобальних форумах та посилення культурної дипломатії (кампанії *#StandWithUkraine*, публічні виступи у Давосі, Канах тощо). Окремо тут також варто згадати про досягнення санкційної адвокації (дипломатичне просування пакетів санкцій через експертні висновки, економічні аналітики й персоналізацію порушень прав людини), що в результаті забезпечило прийняття 11 санкційних пакетів ЄС; персональні санкції проти російських компаній і лобістів у США, Канаді, Японії, а Україна сформувала функціонально посилену модель співпраці між державою, діаспорою, громадянським суспільством (Гарань, 2023) в секторі міжнародної адвокації.

Перебуваючи на одній політичній арені, НУО прагнуть налагодити партнерство задля подолання дефіциту демократії, створеного глобалізацією процесів прийняття рішень (Сичова, 2022).

Таким чином, можна відобразити ці кейси у таблиці, вказавши на ті ключові показники, що вкрай важливі для розуміння структури та інструментів міжнародних адвокаційних кампаній, що реалізуються громадськими організаціями закордоном.

Кейс	Дата	Суб'єкти НУО	Стейкхолдери	Інструменти впливу	Результат
Санкційна адвокація проти РФ (<i>#BlockPutinWallets</i>)	2014–дотепер (пік з 2022)	Центр протидії корупції, Міжнародний центр української перемоги, коаліції НУО	Уряди ЄС, G7, США, фінансові інституції, політики	Аналітика активів, санкційні списки, пряме лобювання, міжнародні кампанії, медіа-адвокація, коаліції	Розширення санкцій проти РФ та олігархів; замороження активів; врахування українських рекомендацій у санкційній політиці
Кампанія за створення Міжнародного трибуналу щодо злочинів агресії Росії	2022–дотепер	Центр прав людини ZMINA, Українська Гельсінська спілка з прав людини, міжнародна мережа Justice for Ukraine	ЄС, Рада Європи, Країни Балтії, США, Канада, ОБСЄ	Аналітика, публічні виступи, інформаційні кампанії, двосторонні переговори	Реєстр збитків, спеціальний трибунал

**МІЩЕНКО АЛЛА БОРИСІВНА
ПУГАЧ АНАСТАСІЯ ВІКТОРІВНА
УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО...**

Кампанія за включення України до міжнародної системи санкцій і збереження глобальної уваги	2022-дотепер	PR Army, Promote Ukraine, Razom for Ukraine й інші, діаспора	ЄС, G7, США, міжнародні інституції, уряди різних країн	Публічні виступи на глобальних майданчиках, посилення культурної дипломатії, експертні висновки, економічні аналітики й персоналізацію порушень прав людини, санкційна адвокація	11 санкційних пакетів ЄС, персональні санкції, актуальні сак війни в дискусіях, на зустрічах
--	--------------	--	--	--	--

Табл.1. Складено автором на основі зібраних даних

Висновки

Узагальнюючи, варто сказати, що українські громадські організації після початку російської агресії у 2014 році активно долучилися до просування ключових адвокаційних кампаній поза межами держави, набувши рис міжнародного актора, здатного впливати та визначати не лише внутріполітичні рішення та процеси, а й здійснювати помірний вплив на формування суспільної думки, змінювати ракурси сприйняття ситуацій в міжнародних інституціях та досягати прийняття важливих рішень урядами інших держав.

Наведені в дослідженні кейси успішних міжнародних адвокаційних кампаній за участі неурядового сектору, деякі з яких не досягли свого завершення і нині, свідчать про демократичне зростання України саме під тиском позадержавних громадських об'єднань, які виступають партнерами та драйвером змін як у середині країни, так і поза нею. Міжнародні дії набувають рис системних міжнародних кампаній із залученням різноманітних інструментів, здатних впливати на визначеного суб'єкта. Так українські громадські організації демонструють сучасні формати міжнародних адвокаційних кампаній: інституційну (rule-based) по створенню нових міжнародних механізмів; цифрову (network-driven) – мобілізація громад через соціальні мережі й медіа, а також коаліційну (state + civil society) – партнерство уряду, НУО, аналітиків і діаспори.

Саме цей ресурс держава повинна використовувати у своїх євроінтеграційних прагненнях, адже міжвідомча взаємодія, яка доповнена сильним громадянським суспільством дозволить пришвидшити темпи важливих змін до спільного світлого майбутнього.

Подальший аналіз даної теми буде спрямовано на виявлення бар'єрів, які заважають втіленню найбільш успішних адвокаційних кампаній України на міжнародній арені.

СПИСОК БІБЛІОГРАФІЧНИХ ПОСИЛАНЬ

Мазука, Л., 2024. Закордонне українство в системі публічної дипломатії України. *Політичні дослідження*, [e-journal] 2 (8), с.184-202. <https://doi.org/10.53317/2786-4774-2024-2-9>

Мищенко, А.Б. та Пугач, А.В., 2025. Громадська адвокатура в структурі зовнішньої політики України. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*, [e-journal] 16, с.7-23. <https://doi.org/10.31866/2616-745X.16.2025.344671>

Мохончук, Б. та Мокроусова, О., 2023. Лобіювання та адвокатура: міжнародні стандарти, зарубіжний досвід та перспективи правового регулювання в Україні. *Український часопис конституційного права*, [e-journal] 4 (29), с.77-90. <https://doi.org/10.30970/jcl.4.2023.6>

Сичова, А.О., 2020. НУО та практика ADVOCACY в глобальному циклі розробки політичних рішень. *Експерт: парадигми юридичних наук і державного управління*, [e-journal] 3 (9), с.327-338. [https://doi.org/10.32689/2617-9660-2020-3\(9\)-327-338](https://doi.org/10.32689/2617-9660-2020-3(9)-327-338)

Цапенко, О.В., 2024. Громадсько-політична адвокатура: підходи до вивчення в сучасному науковому дискурсі. *Вісник Львівського університету. Серія філософсько-політологічні студії*, 53, с.206-2011.

Цапенко, О.В., 2024. Громадянська адвокатура в умовах сучасних політичних трансформацій. В: *Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів*. Матеріали VIII Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Одеса, Україна, 30 квітня 2024 року. Одеса: Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», с.100-101.

Чальцева, О., 2020. Роль громадянського суспільства у проектуванні публічної політики в Україні. *Вісник Донецького національного університету імені Василя Стуса. Серія політичні науки*, [e-journal] 5, с.102-107. <https://doi.org/10.31558/2617-0248.2020.5.10>

Шершньова, О.В. ред., 2025. *Громадянське суспільство у процесі вирішення конфліктів: досвід ЄС для України*. Видавництво Національного університету «Острозька академія».

© Мищенко А. Б., 2026

© Пугач А. В., 2026

Haran, O. and Yakusheva N., 2023. From Resistance to Influence: Ukraine's Public Diplomacy and the Sanctions Agenda. *Journal of International Relations and Development*, 26(3), pp.612-636.

Kyselova, T., 2023. Ukraine's Legal Diplomacy: Building International Mechanisms of Accountability. *Global Policy*, 14(4), pp.712-726.

Council of Europe, 2023. *Register of Damage Caused by the Aggression of the Russian Federation Against Ukraine*. Strasbourg: CoE.

European Council, 2024. *EU Sanctions Against Russia Explained*. Brussels: Council of the European Union.

REFERENCES

Chaltseva, O., 2020. Rol hromadianskoho suspilstva u proiektuvanni publichnoi polityky v Ukraini [The role of civil society in the design of public policy in Ukraine]. *Bulletin of the Vasyl' Stus Donetsk National University. Series Political sciences*, [e-journal] 5, pp.102-107. <https://doi.org/10.31558/2617-0248.2020.5.10>

Council of Europe, 2023. *Register of Damage Caused by the Aggression of the Russian Federation Against Ukraine*. Strasbourg: CoE.

European Council, 2024. *EU Sanctions Against Russia Explained*. Brussels: Council of the European Union.

Haran, O. and Yakusheva N., 2023. From Resistance to Influence: Ukraine's Public Diplomacy and the Sanctions Agenda. *Journal of International Relations and Development*, 26 (3), pp.612-636.

Kyselova, T., 2023. Ukraine's Legal Diplomacy: Building International Mechanisms of Accountability. *Global Policy*, 14 (4), pp.712-726.

Mazuka, L., 2024. Zakordonne ukrainstvo v systemi publichnoi dyplomatii Ukrainy [Ukrainians Abroad in the System of Ukraine's Public Diplomacy]. *Political Studies*, [e-journal] 2 (8), pp.184-202. <https://doi.org/10.53317/2786-4774-2024-2-9>

Mishchenko, A.B. and Puhach, A.V., 2025. Hromadska advokatsiia v strukturi zovnishnoi polityky Ukrainy [Civic Advocacy in the Structure of Ukraine's Foreign Policy]. *International Relations: Theory and Practical Aspects*, [e-journal] 16, pp.7-23. <https://doi.org/10.31866/2616-745X.16.2025.344671>

Mokhonchuk, B. and Mokrousova, O., 2023. Lobiiuvannia ta advokatsiia: mizhnarodni standarty, zarubizhnyi dosvid ta perspektyvy pravovoho rehuliuвання v Ukraini [Lobbying and Advocacy: International Standards, Foreign Experience and Prospects of Legal Regulation in Ukraine]. *Ukrainian Journal of Constitutional Law*, [e-journal] 4 (29), pp.77-90. <https://doi.org/10.30970/jcl.4.2023.6>

Shershnova, O.V. ed., 2025. *Hromadianske suspilstvo u protsesi vyrishennia konfliktiv: dosvid YeS dlia Ukrainy* [Civil Society in the Process of Conflict Resolution:

EU Experience for Ukraine]. Publishing House of the National University "Ostroh Academy".

Sychova, A.O., 2020. NUO ta praktyka ADVOCACY v hlobalnomu tsykli rozrobky politychnykh rishen [NGO and ADVOCACY practice in the global cycle of development of political decisions]. *Expert: Paradigm of Law and Public Administration*, [e-journal] 3 (9), pp.327-338. [https://doi.org/10.32689/2617-9660-2020-3\(9\)-327-338](https://doi.org/10.32689/2617-9660-2020-3(9)-327-338)

Tsapenko, O.V., 2024. Hromadianska advokatsiia v umovakh suchasnykh politychnykh transformatsii [Civic advocacy in the context of modern political transformations]. In: *Suchasna ukrainska derzhava: vektory rozvytku ta shliakhy mobilizatsii resursiv* [Modern Ukrainian state: vectors of development and ways of resource mobilization]. Materials of the VIII All-Ukrainian scientific and practical conference, Odessa, Ukraine, April 30, 2024. Odesa: State Institution "South Ukrainian National Pedagogical University named after K.D. Ushinsky", Center for Socio-Political Research "Politicus", pp.100-101.

Tsapenko, O.V., 2024. Hromadsko-politychna advokatsiia: pidkhody do vyvchennia v suchasnomu naukovomu dyskursi [Civic and political advocacy: approaches of the study in contemporary scientific discourse]. *Visnyk of the Lviv University. Series Philosophical Political Studies*, 53, pp.206-211.

Надійшла: 02.03.2026; Прийнята: 01.04.2026;

Стаття була вперше опублікована онлайн: 15.05.2026

Стаття опублікована в авторській редакції

UKRAINIAN CIVIL SOCIETY IN THE IMPLEMENTATION OF INTERNATIONAL ADVOCACY CAMPAIGNS

Alla Mishchenko^{1a},
Anastasiia Puhach^{2b}

¹ *PhD in Political Science, Associate Professor,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6693-6221>,
e-mail: mishenko.ab@gmail.com*

² *PhD in Philosophical Sciences, Associate Professor,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6003-9925>
e-mail: Geufx@ukr.net*

^a *Kyiv National University of Culture and Arts, Kyiv, Ukraine*

^b *Sigmund Freud University Ukraine
Klovsky uzviz,7, Kyiv, Ukraine, 02000*

The article is devoted to analyzing the agency of Ukrainian non-governmental organizations (NGOs) in implementing international advocacy campaigns following the onset of Russian aggression. Civil associations have legitimized their participation through the scale of their activity, diversity of tools, and creativity of approaches in shaping influence over international actors, foreign governments, and public opinion to address nationwide issues. Key areas of focus have included the institutionalization of anti-corruption mechanisms after 2014, the development of sanction advocacy programs, multi-sectoral support initiatives, and the prioritization of issues related to the ongoing war.

The methodological framework of the study is based on a systemic approach to examining advocacy processes and mechanisms of influence, which allowed for a comprehensive analysis of the specific features of this international engagement. The comparative method was applied to identify differences in the implementation of advocacy campaigns, while the case study approach enhanced the practical dimension of the research by revealing success factors and key outcomes that Ukrainian NGOs can achieve independently or in partnership with the state to strengthen the country's voice abroad.

The study demonstrates that Ukrainian civil society organizations have become active actors in promoting the national agenda in international forums and decision-making systems of foreign institutions through the use of the most effective instruments – dissemination of socio-political and economic analytics, public diplomacy, expert engagement, personalization of human rights violations, sanction advocacy, and large-scale information campaigns.

Accordingly, Ukraine's non-governmental sector now represents modern formats of international advocacy campaigns, including: an institutional element (rule-based) focused on establishing new international mechanisms and tribunals; a digital element (network-driven) emphasizing citizen mobilization through social media and digital platforms and a coalitional element (state + civil society) premised on partnerships among the government, civic organizations, analysts, and the diaspora.

Such intersectoral cooperation has proven effective and can be further implemented within Ukraine's key Eurointegration advocacy strategies.

Keywords: advocacy; citizen advocacy; public organization; stakeholders; international advocacy campaign.

